

Algus lk 1

pekstud ka juhul, kui ma ei oleks püüdnud neid paukudega peatada.

Eeldan, et tegemist oli ründajate poolt emotsioonide ajel tekkinud sooviga, minu kui politsei väljakutsunud naabriga lihtsalt omakohtu korras brutaalselt arveid õiendada.

Kukkusin üsna kohe pikali ja vasakus käes olnud väikesekaliibriline püstol lendas üle pea metsa. Mingist kolmandast lasust ei tea ma midagi – on võimalik, et tühilask (klõps) võis tekkida löögi tagajärjel käest lennanud püstolist iseeneslikult või hiljem kui Eimar Põesaste oli selle oma kätte haaranud ja võimalik, et tahtis Tarmo Laasi sellest tulistada, teda takistas aga viimasel hetkel politseitöötaja, kes temalt relva ära võttis.

Konkreetsuse huvides, hr Villu Kõve, jätkan oma pöördumist nüüd prokuratuuri ja kohtu töö kirjeldamisega **nimetatud 29. augustil 2018. a algatatud kriminaalasjas nr 1-18-10125**. Sündmuse üksikasjalise kirjelduse lisan selguse huvides eraldi dokumendina.

Minu eesmärgiks käesoleval juhul on Teile selgitada, milliseid vigu on teinud ja võib teha meie õigussüsteem „täna seisuga“ konkreetset Tarmo Laasi kriminaalasja „sellisel kombel“ arutamisel, esitan kui toimunud õovastavat näidet kohtusüsteemi praagist esitades seda Teile ja ka avalikkusele. Sellisel viisil asju ajades olemine jõudnud nii kaugele, et sisuliselt kuriteoohver mõistetakse erapooliku kohtusüsteemi poolt süüdi ja **süüdlased jäävad vabadesse ning karistamata**.

Käesoleval juhul ei eita ma oma süüdi –, (ettevaatamatu, võimalik, et ebaadekvaatne reageering olukorras, kus tundsin ohtu oma elule ja tervisele) kuid mulle inkrimineeritud ja rakendatud süüdistus (Harju Maakohu ja hiljem Tallinna Ringkonnakohtu poolt kiirkorras ning minu osavõtuta kinnitatud) on juba oma süüdistuskoosseisult väär ning ebaõiglane.

Nimelt Tarmo Laasi on süüdi mõistetud tapmiseks (KarS-i paragrahv 113 lg 1 – KarS-i paragrahv 25 lg 2 kvalifikatsioon) asjaolu, et isik (Tarmo Laasi), kellele ootamatult pimedas metsas grupiviisiliselt tungisid kallale arvavad metsavarguse organiseerijad ning Tarmo Laasil puudus igasugune motiiv tappa või vigastada teda ootamatult rünnanud tundmatuid. Lisaks olid naabri hoovis (naabrit ei olnud kodus) neli tundmatut isikut ja seda öisel ajal, kusjuures tundmatud olid luba küsimata läbinud Tarmo Laasi perele kuuluva eramaa. Kas politsei ametnikud ja prokuratuur ning kohus tõesti arvavad, et Tarmo Laasi läks (olles ise samal päeval varem politsei välja kutsunud) tapma nelja tundmatut, võttes kaasa 7 padruniga laetud salve ja jättes naabri hoovil toimunud kahtlast tegevust vaatama minnes, varupadrunid ja varusalve oma suvekodu lauale?

30. augustil 2018. a Tallinnas, Harju maakohus, kus otsustati Tarmo Laasi kaheks kuuks vahi alla võtta, ei antud talle kohtus prakti-

selt üldse võimalust selgitusi anda, toimunud sündmuse osas ning prokurör **Saskia Kask** vaid karjus: „Tarmo Laasi on ohtlik!“

Olen pikaajaline endine riigiametnik, sündmuse toimumise ajal 60-aastane ning üldse igasuguste karistusteta seadusekuulekas kodanik. **Mul puuduvad isegi liiklus- ja parkimistrahvid**. Olen Eesti Vabariigi ajal töötanud Toiduameti juristina, Justiitsministeeriumi rahvusvahelise õiguse osakonna peaspetsialistina, Politseiameti info- ja sideosakonna analüüsitalituse juhataja kt-na (juhtivinspektor) ning Raudteeameti rahvusvaheliste suhete osakonna juhataja asetäitjana ning EL-i toel valminud Koidula raudtee piirijaama esimese projektjuhina.

Lubage küsida, hr Riigikohtu esimees kui see, mida olen kirjeldanud, mis Tarmo Laasi kallal on lausa karjuva ülekohtuna toime pandud, ei ole repressioon (õiguslikku manipuleerimist ja juhtunut ning asjaolusid omatahtsi, meelevaldselt tõlgendades), **siis mis on repressioon? Mis on süsteemselt läbi viidud justiitsvägivald. Kohus on kasutanud korduvalt, algusest peale suukorvistamist, mulle endale ei antud võimalust ennast verbalselt kaitsta ja esmakordselt sain natukenegi juhtunud valgustada Harju maakohu süüdistatava lõppsõnas. Palun arvestada ka asjaolu, et prokurör Diana Helila pideval vastuseisul, mitte lubada kohtul minult vastu võtta lisaseletusi ja dokumente. Tulemus – neid minult vastu ei võetudki. Kuidas on võimalik ennast sellisel juhul üldse kaitsta?**

Käesoleval juhul tahetakse toime panna, õnnetute kokkusattumiste tõttu veidi vääratanud, õigusekuuleka kodaniku, patrioodi kallal sisuliselt justiitsmõrva, inimese vaikset, psüühilist ja tervislikku ruineerimist, eesmärgiga isiksuse murda, hävitada. Sellist meetodi teatavasti on aastate jooksul korduvalt kasutatud sellises riigis nagu Aserbaidžaan. Tarmo Laasi on olnud rahvusvahelise (Eesti & Sloveenia) sotsioloogilise töörühma koosseisus ja ka valimisvaatlejate delegatsiooni liikmena Bakuus 2005. ja 2008. aastal. 2005. a teatavasti osales ka EV parlamendi delegatsioon Aserbaidžaanis kutsel rahvusvahelisel konverentsil „Prison watch“. Nimetatud ürituse raames tehti katset, (kahjuks mannetult) kontrollida olukorda Aserbaidžaanis vanglates. Kümne Eestist osalenu hulgas olid saadikud **Sven Sester, Indrek Raudne**, õigusteadlane **Ando Leps** ja Nõmme raadiost **Margus Lepa**. Tarmo Laasi, keda ka kutsuti kollokviumil osalema, keeldus sellest teades, et tegemist on vaid kamuflatiivse sisuta üritusega. Hiljem banketil osaledes selgus vestluste käigus, et **Aserbaidžaanilise võime kahtlustakse selles, et poliitilistele vastastele on inkrimineeritud kokkuklopsitud kriminaalsüüdistusi ja neid on pikkadeks aastateks poliitilisest võitlusest justiitsvägivalda kasutades jõhkralt trellide taha peita**.

2018-2020 Eestis tuleb Tarmo Laasi näitel väga tuttavlikult ette, lausa näidiseana. „Azeri skeem“,

kuidas üritatakse poolkeskaegseid, isegi bolševistlikke meetodeid kasutades süvariigi poolt teistmõtlejat suukorvistada, ühiskonnast ja ühiskondlikust elust ebaeetiliselt eemaldada. Kes vähegi huvi tunneb, märkab ruttu, et Tarmo Laasi on sirgjooneliselt pikkade aastate jooksul olnud nii pressis kui sotsiaalmeedias aktiivne ning rünnanud ning kritiseerinud jätkuvalt meil laialdaselt levinud ühiskondlike kitsaskohti.

Lubage küsida, hr Riigikohtu esimees Villu Kõve: „*Kuhu Eesti ühiskond ja riiklik formatsioon on oma hüppelises „arengus“ jõudnud 2020. aastaks?*“

Tervis (!) 2018. a augusti öösel, kui Tarmo Laasi sattus grupiviisilise ootamatu rünnaku alla, siis andis kiirabi esmaabi kallaletungijale, Tarmo Laasi jäi ilma igasuguse arstiabi (murtud oli ülemine lõualuu ja tehtud teisigi tõsiseid vigastusi). Arstiabi osutati alles pärast esimest ülekuulamist (!) järgmise päeva hilisel pärastlõunal...

Hiljem Tallinna vanglas, kus aknad lahti ei käi (ilmselt ventilatsioonisüsteemi on samuti jäetud paigaldamata filtrid), kannatasin pidevalt õhupuuduse käes ning koos minu sulgemisega „krahv-monte-christolikult“ suletud eeluurimisvanglasse tekitasid sügava ja pideva depressiooni. Olgu teada, et Tarmo Laasil oli väga raske kohtuda oma riikliku advokaadiga, kuna nimetatu oli kuude kaupa kadunud ja talle oli sisuliselt võimatu vanglast helistada. 30. augustil 2018 kiirkorras korraldatud istungil, kus Tarmo Laasi prokurör Saskia Kase väljuhäälsel lausa karjuval nõudmisel esmalt kaheks kuuks vanglasse mõisteti, anti sõna umbes minutiks ja ennast kaitsta oli täiesti võimatu. Prokurör lausa teadis, et Tarmo Laasi on süüdi ning karjus üle kohtusaali: „See inimene on ohtlik ja on vajalik tema kohene isoleerimine!“ Järgnevatel lühimenetlustel taas korralikult sõna ei antud ja vabaduskaotust eeluurimisvanglas pikendati. Teatavasti seadus ei luba eeluurimisvanglas üle kuue kuu järjest kohtuta kinni pidada. Minule tehti uulitsapoiste „sussimängimise temp“ vahetult enne jõule. Reede pärastlõunal enne jõule toodi kongi kiri, millest selgus, et vahetunud on

nii kohtunik kui prokurör ja „kohtuistung on määratud oktoobrisse 2019“, seega 10 kuud edasi. Ja oligi sel kombel kavatsus ilmselt mind hullumiseni viia. Ei õnnestunud, paraku depressioon süvenes. 2019. juuni alguses õnnestus advokaadil kohus nii kaugele viia, et arvestades minu senini puhas romomeed võimaldas Harju Maakohus prokuröri vihasest vastuseisust hoolimata mind alates 26. juunist 2019 elektroonilise järelevalve all koduaresti.

Oktoobris 2019. mõistis Harju maakohus, hoolimata paljudest vastuoludest mulle 6 aastase vabaduskaotuse. Samal päeval oma kodukoridoris kohtusse teel olles kukkusin kokku, kohtusse ei läinud ja 12. oktoobrist vormistas perearst mulle sügava depressiooni diagnoosiga haiguslehe. Tegelikult oli tegemist südame häirega, mis umbes kuu aega hiljem tuvastati ja mind saadeti perearsti poolt, kes tegi kardiogrammi, otsemaid EMO-ssse.

Advokaat andis apellatsiooni Tallinna ringkonnakohtule, millele lisasin omapoolsed täiendavad seletused ning kiriku taotluse minu karistuse asendamiseks koduarestiga.

Ringkonnakohtule esitasin nõude minu osalemiseks apellatsiooniprotsessil. Paraku selleks ajaks oli südame rütmihäire diagnoosina fikseerunud, minu enesetunne väga halb ja oli kaalumisel minu hospitaliseerimine. Kohtusse läkski minu advokaat ning esitati ka perearsti tõend minu tervisliku seisukorra kohta. Ringkonnakohtus ei võtnud arvesse ei arstitõendit ega ka kiriku taotlust minu karistuse asendamiseks koduarestiga. Ringkonnakohtus kinnitas Harju maakohu ostuse 6-aastase vabaduskaotuse osas.

31. jaanuaril 2020 hospitaliseeriti Tarmo Laasi Ida-Tallinna keskhaiglas südame rütmihäirega.

Hr Riigikohtu esimees, õigusteaduste doktor, Villu Kõve – Te olete oma ala tippspetsialist ning kindlasti ka palju lugenud. Ma ei kahtle selles, et Teile on maailmaklassikast tuttav Stendhali „Parma klooster“.

Tarmo Laasile on jäänud „omal nahal“ mulje, et Eesti Vabariik, mille taasloomise juures me mõlemad noorte riigiametnikena olime ja

püüdesime entusiastlikult Eestit üles ehitada Justiitsministeeriumi eri osakondades, ei ole kaugeleki enam see eestlastele, headele kodanikele mõeldud sõbralik riik. Kahjuks on selle asemele tekkinud jöhker, hingetu, bürokraatlik ja isegi inim- ning loodusvaenulik moodustis, kus lokkab korruptsioon, inimestest, kodanikest rulliga ülesõitmine ja viimastel aastatel ka kõige jõhkralt looduse hävitamine. Viimast „protsessi“ Lahemaa Rahvusparki Natura looduskaitsealal vaatama minnes tungisid mulle kallale kaks äärmiselt jõhkrat ja kahtlast subjekti. Nendest subjektidest nõustus ajaleht „Rahvuslik Teataja“ ära tooma artiklite väljavõtteid eri lehtest ja eri aastatest, millistest peaks selguma, millised tegelased olid need kaks, kes öisel ajal ootamatult ründasid Tarmo Laasi tema suvekodu vahetus läheduses.

Ma tänan! Soovin edu Teile Teile vastustusrikkas töös!

31. jaanuar 2020
TARMO LAASI
Tallinn

SÜÜDISTUS

Kriminaalasi nr 1.18 – 10125
Harju Maakohus

1. Süüdistus KarS paragrahv 113 lg 1 – KarS paragrahv 25 lg 2 järgi 1.1. Tarmo Laasi süüdistatakse selles, et tema pani teise inimese tapmise katse, mis seisnes selles, et 29.08.2018 kella 00.45 ajal, viibides Harjumaal Kuusalu vallas Kasispea külas Kuusiku kinnistu lähedal tulistas Tarmo Laasi üks kord raketipüstolist Taimo Põesaste suunas, kuid lask lendas üle Taimo Põesaste pea umbes 10 meetri kõrguselt. Seejärel tulistas Tarmo Laasi kahel korral temal kaasas olevast poolautomaatselt ühetoimelisest tulirelvast Waffenfabrik Mauer A-G. OBERNDORF A.N. mudel 1910, kaliiber 6,35 mm Browning 233385 Taimo Põesaste pihta, tabades kannatanut kõhtu ja õlavarte. Seega Tarmo Laasi teise isiku tapmise katsega pani toime KarS paragrahv 113 lg 1 – KarS paragrahv 25 lg 2 järgi kvalifitseeritava kuriteo.

Tarmo Laasi ei tunnista ennast tapmiskatse süüdi. Ta selgitas, et juhtus õnnetu lugu, tal ei ole kunagi kavatsust kellegi pihta lasta. Käesolevas asjas on tahtlus välisstatud, kuivõrd ümberlõkkamatult on tuvastatud, et Tarmo Laasi tegi esimese lasu hoiatuseks õhku raketipüstolis olukorras, kus tal oli võimalik sihtida kannatanu pihta tulirelvast. Seega süüdistatava tegevusest võib järeldada, et tema eesmärk oli Taimo ja Eimar Põesaste ründe tõkestamine ja hirmutamise, mitte kahju tekitamine. Tulirelva kasutas Tarmo Laasi alles siis, kui oli veendunud, et lastud raketit tema poole jooksvaid isikuid ei peata.

SÜNDMUSE KIRJELDUS TARMO LAASI OMA SÕNADEGA

Ta jutustab: „*Augusti lõpus, saades ootamatult nädala võrra vabu päevi, otsustasin minna suve*

Tarmo Laasi ja Margus Lepa 2005. a suve hakul Bakuus

Fotod: Tarmo Laasi erakagu

ära saatma oma Lahemaa suvekoju, kus mul on väike kalurimajak ja kaks hektarit ilusat looduslikku metsa. Kavas oli ka Eru lahele mootorpaadiga sõitma minna. Paadi varustuse hulka kuulub ka kohustuslik raketipüstol (tsiviilkäibes) koos signaalrakettidega. Suvemajas selgus, et mingi metsavevok on meie territooriumi läbinud ja müüri tee ääres inetult rikkunud. Järgmisel keskpäeval sõitiski tohtu metsavevoktraktor kraana ja järelkäruga meie territooriumilt läbi ja seiskus lähedal asuvas naabri hoovis, kuhu jäi terveks päevaks seisma. Öhtul kui grillima hakkasin ca kl 20.00, hakkas traktor ootamatult tööle. Imestas ja otsustasin vaatama minna. Naabri elumaja oli pimeduses, hoovil askeldas võõras metsavevoktraktor prožektorite valgelt ja laadis palke hoovile maha. Asi tundus kahtlane ning helistasin 112 politseile ja teatasin arvatavast metsavargusest, kuna naabril oli vaid 0,6 ha maad ja metsamassiivis oli suures osas riigimets. Politseipatrull tuli kohale, selgitas, et tegemist oli ukraina rändtöölisega, kellel puudus elamis- ja tööloa. Politsei helistas traktoristi tööandjale ja minu kuuldes tekkis kohe verbaalne konflikt. Politseinik tõstis häält ja hüüdis torusse. „Kuidas te minuga räägite!? Ma olen Eesti politsei ja te tulete kohale koos raiedokumentide ja traktoristi töö- ja

elamisloaga! Vastasel korral peatan tööd ja arestin traktori ja traktoristi.“ Hoovi sõitis veel üks politseiauto ja kummalisel kombel asja uurinud politseinik saadeti minema (!?). Pärast selgitust läksin ka mina oma krundile. Politsei sõitis ära mulle täpsemalt midagi ütlemata ja traktor seisati. 40 minuti pärast läbis meie eramaa öösel tundmatu tüme auto, milline sõitis naabri hoovi. Arvasin, et naabri peremees on koju toodud. Tal endal autot ega lube ei ole ja üldse on ta metsatöölisest tegelane, kes on rannakülla hiljem tulnud ja külamehed peavad teda väikeseks lurjuseks...

Traktor pandi tööle. Asi tundus imelik. Tahtsin uuesti politsei välja kutsuda, kuid otsustasin siiski veenduda järsku siiski naaber on koju toodud. Sõbranna hoiatas: „Ära mine, need inimesed võivad olla ohtlikud!“ Siis otsustasingi midagi julgestuseks kaasa võtta. Kahjuks ei õnnestunud sõiduaugust ohutut stardipüstit (mul on ka selline) kätte saada, kuna olin selga pannud lõkke ärde lihtsama jope ja ei leidnud autovõtit üles. Võtsin Browningu 6–7 padruniga, teist magasin ja padroneid isegi kaasa ei võtnud. Läksin vaatama põõsa tagant. Naabri maja oli pime, ümberringi pime, õues askeldasid mingid võõrad: traktorist ja hoovil kolm inimest. Tahtsin selgusele jõuda, kas naaber on seal. Nähtavus

oli halb, ümberringi pime ja traktori prožektorid samas pimestasid. Jäin valgusvihku ja umbes 30 meetri pealt alustasid tundmatud tormilist pealejooksu. Tegin raketipüstolist hoiatuslasu õhku, kuid minu üllatuseks ründajad kiirendasid tempot ja hargnesid, et mind rõngasse võtta. Teine mees kadus põõsa taha varju, teine kaugele paremale. Kolmas isik kadus samuti vaateväljast ja hiljem selgus, et tema kaasa ei jooksnud. Tundsin hirmu, ohtu elule ja tervisele, tegin kiirelt paremale jooksvast ja ette jõudnud turskest mehest kaks kiiresti üksteisel järgnevat lasku lihtsalt pauguna, et hirmutada. Sel hetkel tormas põõsa tagant välja teine mees ja otse tulejoonele. Kohe selle järel algas rüselus ja kaklus, kusjuures nagu hiljem selgus ei olnud esimesel hetkel pihta saanud Taivo Põesaste arugi saanud, et pihta sai. Seega mind oleks brutalselt rünnatud ka siis, kui ma ei oleks tulistanud. Tegemist oli kättemaksuga politsei väljakutumise eest. Lõpptulemusel kaotas teaduse ja mul murti ülemine lõualuu. Kui teadvusele tulid, peks jätkus, kuigi ma olin abitud kõhuli ja Eimar Põesaste ähvardas mind tappa, otsides metsa alla kukkunud püstolit. Ta leidiski selle ja asus seda kangutama, kuid õnneks jõudis politsei taas kohale ja tema käest võeti püstol ära. Lühidalt mind viidi arestimajja ja peeti kohtuta kin-

ni 10 kuud. Hiljem õnnestus riiklikul advokaadil **Leelo Viilil** elektroonilise võruga mind koduaresti saada. Millist ebaõiglust kohtu ja prokuratuuri poolt tehti, sellest kirjutan eraldi. Igatahes minu tervis pidevalt halvenes ja alates 31. 01. 2020 olen hospitaliseeritud Ida-Tallinna keskhaigla kardioloogia osakonda südame rütmihäirega. Käesoleval ajal on käsil edasikaebuse koostamine Riigikohtule. Harju maakohus mõistis mulle tapmise katse eest 6 aastat vabadusekaotust.

Kohus ei ole senini üheski astmes – Harju Maakohus, Tallinna Ringkonnakohus – tõestanud Tarmo Laasi süüd, riikliku advokaadi Leelo Viili argumente arvesse ei võeta ja Tarmo Laasi sõna ei anta. Tarmo Laasi on alates 12. oktoobrist 2019 pidevalt halveneva tervisliku seisundiga haiguslehel. Novembris läks süda rütmist välja, alakeha ja jalad paistesid üles, liikumisvõime on piiratud. Kolm korda on 2019. a lõpus ja 2010. a alguses olnud EMO-s ja ühe korra Keskhaigla kardioloogias. Tallinna Ringkonnakohus ei võtnud

ERR-i saatesari „Pealtnägija“ tegi kangelased vägivallatsetest, kes Tarmo Laasile kallale tungisid ja teda teadvusekaotuseni peksid

Allikas: ekraanitõmmis „Pealtnägijast“

arvesse perearsti tõendit ja EMO paberid selles osas, et Tarmo Laasi ei saanud tervislikel põhjustel osaleda ringkonnakohtu istungil. Kuigi seda kirjalikult nõudis – kohut edasi ei liikatud ja arutelu toimus Tarmo Laasi osavõtuta kiirendatud korras 30 minuti jooksul, millest advokaadi sõnul 15 minutit räägiti Tarmo Laasi tervisest ja mitte kohtuasja sisulisest küljest.

Märkus: 1) <https://www.err.ee/873396/pealtnagija-arusaamata-justiits-ja-metsavargaks-peatud-ettevotja-tulistamiseni>

2) Süüdimõistmise tuhinas ununes ära, millest kõik algas: kas südaõõl Lahemaa rahvuspargis toimunud metsaraie oli siis seaduslik või ikkagi metsavargus?

Toimetus

Kohtumäärus: Meelis Kaldalu tagakiusamise viimane vaatus

KOHTUMÄÄRUS	
Kohus	Tartu Maakohus
Määruse tegemise aeg ja koht	31. jaanuaril 2020 Tartu kohtumajas
Kriminaalasja number	1-18-2251 17278001603
Riiklik süüdistaja menetlus	Ringkonnaprokurör Tatjana Tamm
Menetleja	Kohtunik Peet Teidearu
Kriminaalasi	Meelis Kaldalu süüdistuses KarS § 263 lg. 1 p. 2 järgi üldmenetluses
	Meelis Kaldalu lk: XXXXXXXXX; EV kodanik, kõrgharidusega, vallaline, ülalpeetavaid ei ole, kriminaalkorras karistamata, väärtedegude eest karistatud; elukoht: Tartu, XXXXXXXXX

Juhindudes KrMS § 102, § 432 lg. 3, kohtunik Määrus: Viia läbi Tartu Maakohtus korraldavad istung.

Kohtuistungile kutsuda süüdistust esindav prokurör Tatjana Tamm, süüdistatav Meelis Kaldalu, kaitsja Dmitri Skoljar. Võimalusel korraldada istung videokonverentsi vahendusel Harju Maakohtuga, vältimaks liigseid menetluskulusid.

PÕHJENDID

Tartu Maakohtu menetluses on kriminaalasi 1-18-2251/1727 Meelis Kaldalu süüdistuses KarS § 263 lg. 1 p. 2 järgi üldmenetluses.

Meelis Kaldalule on kohtu poolt määratud 10.12.2018 määrusega kohtupsühhaatriline-psühholoogiline komisjoniline komplekseksperitiis tuvastamaks tema süüvõime temale inkrimineeritava kuriteo toimepanemisel, samuti tema võime menetluses osalemisel.

Meelis Kaldalu on SA TÜ Kliiniku-

me ekspertide vastu esitanud menetluses taanduse, mille kohus jättis rahuldamatuna. Kohtunik on olnud seisukohal, et Meelis Kaldalu eksperitiisülesannet saab lahendada ekspertide poolt ambulatoorse

toorse eksperitiisiga PERH-s psühhaatriklinikus ning mitte Meelis Kaldalu suunata statsionaarsesse eksperitiisi. Kooskõlastatult PERH esindaja Maarja Palmistega määras kohtunik 29. novembril 2019 kriminaalajas nr 1-18-2251 süüdistatavale Meelis Kaldalule ambulatoorne kohtupsühhaatriline komisjoniline komplekseksperitiis. Ekspertiisi teostajaks määrati Eesti Kohtueksperitiisi Instituut. Ekspertiisi määrati viia läbi Põhja Eesti Regionaalhaigla Psühhaatriklinikus; ekspertide määramine jäeti otsustada eksperitiisiatuse juhile.

20.12.2019 teatas eksperitiisiasutus Tartu Maakohtule, et Meelis Kaldalule ei saadud teostada kohtupsühhaatrilist eksperitiisi, sest Meelis Kaldalu, kellele saadeti eksperitiisikutse, ei ilmunud 20.12.2019 eksperitiisiasutusse. Isiku mitteilmumise põhjused eksperitiisiasutusele teadmata. Meelis Kaldalu ei ole tänaseni teatanud eksperitiisiasutusele ega ka eksperitiisi määrajale Tartu Maakohtule, mis põhjustel ta jättis eksperitiisi-

asutusse 20.12.2019 minemata.

Kohtu hinnangul jätkab Meelis Kaldalu sama käitumismustrit nagu senini, mil ta 2019. a ei läinud TÜ Kliinikumi ambulatoorsesse eksperitiisi. Siinkohal Meelis Kaldalu käitumise iseloomustamiseks menetluslikud faktid:

TÜ Kliinikumi Psühhaatrikliniku kui eelmise eksperitiisi teostaja esindaja **Anu Järv** on teatanud EKEI-le, et M. Kaldalu ei ole kolmel korral eksperitiisiks planeeritud aegadel kohale tulnud ning kohut on sellest informeeritud ja peetud vajalikuks M. Kaldalu sundkorras eksperitiisiasutusse toimetada.

EKEI on teatanud Tartu Maakohtule kirjaga 02.04.2019 nr 15.8-4/3224, et on saatnud M. Kaldalule kutsed minna eksperitiisiasutusse kolmel korral - 21.12.2018 kell 13.00; 10.01.2019 kell 14.00; 04.02.2019 kell 10.00, kuid uuritav M. Kaldalu ei ole eksperitiisiasutusse tulnud. Kolm eksperti olid kliinilise töö ajast broneerinud kõik vähemalt 2 tundi. Ekspertiisi ajaks oli kell 14.00, aga M. Kaldalu kohale ei tulnud. Kolmandalt eksperitiisipäeval 04.02.2019 M. Kaldalu puudus; puudumise põhjuse kohta M. Kaldalu teavet ei andnud.

Tartu Maakohtu on M. Kaldalule saatnud nõudekirjad 01.04.2019 ja 16.04.2019, milles on ka sundtoomise hoiatus tehtud, kohustades M. Kaldalu informeerima koheselt kirja kättesaamisel kohut põhjustest, miks ta eksperitiisiasutusse nõutud aegadel ei läinud ning maakohus kohustas 06.05.2019 kell 11.00 M. Kaldalu olema eksperitiisiasutuses. Kohus on kirjast hoiatanud M. Kaldalu, et selle kohtu informeerimise

nõude täitmata jätmisel kohaldatakse M. Kaldalule sunnimeetmeid. Samuti on kohus saatnud ka M. Kaldalule kohtukutsed 06.05.2019 eksperitiisiasutusse minekuks; kutses on ka rahatrahvi hoiatus kohtu poolt pandud kohustuse täitmata jätmisel, samuti sundtoomise hoiatus. M. Kaldalu ei ole reageerinud kohtu poolt temale pandud kohustusele minna 06.05.2019 eksperitiisi ega ka hiljem vastanud kohtu päringutele. Kohtukutseid eksperitiisiasutusse tuleks M. Kaldalu menetlejale deklareeritud elukohas XXXXX Tartu vastu võtnud ei ole.

Eelnevast kogumis nähtus, et M. Kaldalu hoidis 2019 a. tahtlikult temale määratud eksperitiisist kõrvale; samuti ei ole ta vastanud kohtu päringutele. Lähtudes eeltoodust kohaldas maakohus 03.05.2019 määrusega M. Kaldalule sundtoomise eksperitiisiasutusse 06.05.2019 kell 11.00, mis aga ei õnnestunud.

Arvestades eeltoodut, eelneva menetluse käiku ning Meelis Kaldalu poolt praegu jällegi kohtu poolt määratud ambulatoorsest eksperitiisist kõrvalehoidmist, samuti kohtu päringutele mittevastamist, oli ilmselt, et Meelis Kaldalu ei täida järjekordselt korraldusi minna eksperitiisiasutusse ambulatoorsele eksperitiisile. Käesoleva kriminaalmenetluse kulgu näitab, et Meelis Kaldalu hoiab kõrvale tema osas käivast kriminaalmenetlusest, takistades sellega otseselt kriminaalmenetluse kulgu.

Kohus andis välja KrMS § 139 lg. 2 alusel 9.01.2020 määrusega korralduse PPA Lõuna Prefektuurile toimetada süüdistatav Meelis Kaldalu sundkorras ambulatoorse koh-

tupsühhaatrilise-psühholoogilise komisjonilise komplekseksperitiisi läbiviimiseks Põhja Eesti Regionaalhaigla Psühhaatriklinikusse Paldiski mnt. 52 Tallinn, 22. jaanuaril 2020 kella 9.00-ks, kontorisse 1. korrusele tuba nr. 4.

PERH teatas kohtule et Meelis Kaldalu ei toodud kohale ning eksperitiisi ei saadud teostada. PPA Lõuna Prefektuur teatas kohtule sundtoomise ebaõnnestumisest-vaatamata elukoha korduval kontrollimisele ei olnud võimalik Meelis Kaldalu kätte saada.

Kirjavahetus EKEI-ga kinnitab, et käesoleval ajal nii PERH eksperdid kui ka TÜ Kliinikumi Psühhaatrikliniku juhataja **Sven Janno** seisukohal, et Meelis Kaldalu osas saab tulla kaalumisele vaid statsionaarne kohtupsühhaatriekspertiis.

Lähtuvalt ekspertide seisukohast on käesoleval juhul tekkinud menetluslik vajadus viia läbi korraldavad istung menetluslike meetmetes Meelis Kaldalule määratud eksperitiisi osas.

Kohtuistungile kutsuda süüdistust esindav prokurör Tatjana Tamm, süüdistatav Meelis Kaldalu, kaitsja Dmitri Skoljar. Võimalusel korraldada istung videokonverentsi vahendusel Harju Maakohtuga, vältimaks liigseid menetluskulusid.

Peet Teidearu

Kohtunik

/allkirjastatud digitaalselt/

Märkus: Kui söötõendeid ohvri vastu ei ole või on need ebapiisavad, peab päästma psühhaatria nagu N Liidus.

Toimetus